Migració pel coronavirus

La Covid-19 i el teletreball empenyen els barcelonins a emigrar al Pirineu i la platja

Immobiliàries de la Cerdanya i de la Costa Brava multipliquen des del juny les vendes de vivendes

Alguns municipis detecten l'augment al cens, tot i que cal esperar mesos per tenir xifres reals

Óscar Hernández / Carme Escales

Marc vila

La recerca d'un lloc idíl·lic on viure, davant la mar o amb vista a la muntanya, empeny centenars d'urbanites, residents a l'àrea metropolitana de Barcelona, a buscar una nova llar en un entorn més natural i menys massificat. **El confinament per la Covid-19, que ha portat molts a qüestionar-se la seva actual forma de vida, i l'exitosa adaptació al teletreball**, que demostra que ja no s'ha de viure sempre a prop de l'empresa, són les principals causes d'una nova migració.

Els municipis turístics de les costes Brava i Daurada i també del Pirineu ja han notat aquest increment de residents procedents de l'àrea de Barcelona. Tot i que els empadronaments encara no ho reflecteixen, tret d'algunes excepcions, sí que s'han multiplicat les vendes de pisos. El perfil dels compradors són persones sense fills petits (al tenir escola és més difícil canviar-los de residència) i amb treballs liberals que els permeten fer teletreball, o que estan jubilades. **Molts manifesten haver patit el confinament en pisos urbans i**

tenen ara la necessitat de disfrutar d'espais oberts, mar i muntanya, i grans terrasses. A més, aquestes vivendes costen la meitat que a Barcelona.

Fugir del virus: ¿i si ens en anem al camp?

Millor lloc i amb més temps

«Des del 13 de març, quan va començar el confinament, hem tingut 178 nous empadronats, un 2% dels gairebé 10.000 habitants de Puigcerdà. Tot i que és una xifra significativa, és prematur treure'n conclusions. **Però sí que hi ha un canvi de tendència i paradigma, una recerca del territori menys urbà, del qual abans se n'anava la gent. És una tornada des de la gran ciutat», explica Albert Piñeira, alcalde de Puigcerdà.** «La gent valora més la qualitat de vida, en un entorn com el de la Cerdanya, i una millor gestió del temps, com dona el fet d'haver de desplaçar-te només 10 minuts per anar a l'hospital, a comprar o al cine en una capital comarcal com Puigcerdà».

Lluís Casanovas, comercial de Finques Puigcerdà, ha detectat aquest fenomen «des de finals de maig o juny», tot i que llavors els que llogaven apartaments a la Cerdanya semblaven ser part d'aquest turisme interior que aquest any no ha pogut viatjar. **«Però ara al setembre els lloguers i sobretot les vendes no paren. Mai havíem venut tant com aquests dies. Sens dubte, per efecte de la Covid. La gent sembla espantada. Ja no volen viure a la ciutat i venen aquí»,** afegeix el venedor entre les diverses visites que té cada dia.

«No volem ser només pobles de cap de setmana»

«Lluny del mundanal soroll»

Josep Maria Sans, economista de 63 anys, és un dels seus clients. Ja viu i treballa a Puigcerdà. «**Jo puc fer teletreball i disfruto de la tranquil·litat – explica–. M'ha canviat la manera de viure i n'estic encantat.** I si he de fer alguna visita de feina, com a Begur o a Sant Vicenç de Montalt, la faig i torno a la Cerdanya a dormir». Sans vivia a Granollers abans que la Covid-19 el fes plantejar-se residir a Puigcerdà. «Aquí es viu millor i lluny del mundanal soroll», insisteix, abans d'aclarir que tenir fills grans li ha facilitat el canvi de residència.

El canvi de tendència és clarísssim després de la Covid. «Hi ha un abans i un després. La gent vol viure tranquil·la. Fa poc, vaig atendre una trucada d'un client que em va demanar "¡Vull sortir de Barcelona ja!". **I és que aquí, a Blanes, per 200.000 euros, la meitat del que val un pis a Barcelona, pots viure davant del mar», indica Álex Martínez, de Comas Immobiliària.** «Fa uns dies, una venedora d'Habitaclia, a la qual vaig explicar la quantitat de treball que tenim aquests dies, em va confirmar que ells també tenen rècord de visites», afegeix.

Més al nord, a Palafrugell, sí que han notat un augment d'empadronaments aquest any, després de la Covid-19. En concret, 288 altes des del 15 de març al 27 d'agost, davant les 256 del mateix període de l'any passat. **«No és un 'boom', però han augmentat, tot i que no sabem si és gent de Barcelona o**

de l'estranger. Estem encantats que elegeixin Palafrugell per viure», remarca Pau Lladó, segon tinent d'alcalde d'aquest municipi turístic.

La nova llei del teletreball cobrirà els qui exerceixin a distància un mínim del 30% de la seva jornada

Crida a empadronar-se

Perdre el metge assignat i els serveis de salut, així com el dret d'aparcar a la zona verda de Barcelona, era un dels motius pels quals moltes persones ja vivien bona part de l'any a les segones residències però mantenint-se empadronats a Barcelona. Però durant el confinament, els controls policials van provocar que molts decidissin empadronar-se al poble davant un possible nou confinament. **Això és una cosa que en municipis com l'Ametlla de Mar s'ha notat. En els últims mesos ha empadronat 250 persones.**

«És bo que vinguin noves famílies i nous alumnes –han tingut una vintena de nous inscrits als seus centres d'ensenyament obligatori, algun d'empadronat en poblacions veïnes–. No hem fet una investigació exhaustiva de cada cas però **sabem que hi ha parelles grans que han vingut a jubilar-se i parelles joves que teletreballen, a més d'alguns estrangers», explica l'alcalde de l'Ametlla de Mar, Jordi Gaseni.** El seu consistori va fer una trucada per animar la gent a empadronar-se al municipi.

Canvi de vida o inversió

A Riner (Solsonès) també treballaven per ampliar la població, des del 2017, **però aquest any ha sigut el colofó: en els dos últims mesos, cinc famílies més», declara l'alcalde, Joan Solà.** «Estem encantadíssims, però necessitem uns bons serveis de comunicacions, telefonia mòbil i fibra. L'equilibri territorial és això, serveis dignes per viure. Cal poder viure al territori i del territori», afegeix Solà.

Des de l'Alta Ribagorça, el responsable de la immobiliària Immovall, Rubén Bardají, confirma que la seva activitat amb cases i locals comercials ha augmentat més del doble que abans de la pandèmia. **«D'una banda, veiem qui ja volia fer un canvi de vida i s'ha arriscat ara a fer-lo –afegeix Bardají–. D'altres estan invertint perquè veuen en el turisme de muntanya un futur** i hi ha també qui sempre anava a la platja i ara ha descobert la muntanya i hi busca el seu racó per escapar-s'hi sempre que pugui».